

Simonfy József
NEM LÁTTÁK

Mihez kezdünk a szeretettel
Mihez kezdünk magunkkal
A világ nem minket akar
Teljesen elvették a kedvem

A jövőtől újra kell
Gondolnom akarom-e még
Csönd belém tört vízvezetékbe
A levegő agyam szellőztetem

Minden nap ez a nem is élet
Élet nagy lázam van félre
Beszélek virágaim befelé

Nőtték szárnyaim befelé nőttek
Nem látták amikor virágba borultam
Nem látták amikor repültem

ERŐM LESZ-E

Erőm lesz-e
Elviselni az öreget
Emberi arcunk
Többé sosem lesz
Erőm lesz-e

Levelekbe rejtőznek
Az öregek melyikben
Én vagyok milyen
Fának a levele
Levelekbe rejtőznek

Most még csak
Eljátszom vele de
ha tényleg vége lesz
észre sem vesznek
most még csak

az angyal tetőtől
talpig végigmért
szót sem szólt
pók kúszott föl az égbe
az angyal tetőtől

a külvilág kimerít
magamba húzódva
töltődöm csak fel
mennyi selejt selejt
a külvilág kimerít

úgy teszel mintha
bajod a világ baja lenne
miért is ne ha a világ
baja a te bajod is
úgy teszel mintha

egy cipőben fekszem
sose szellőzik át
vaksötét van már
kora délután
egy cipőben fekszem

ez az éj a leghosszabb
későn kel a nap
mint még soha
kezem keresi kezed
ez az éj a leghosszabb

vonatok jöttek-mentek
ablak mögött arcok
tucatjai elmosódva
egyik sem a tied
vonatok jöttek-mentek

isten színe elé
vezetnek te szerencsétlen
nem volt egy boldog
perced visszaküldelek
isten színe elé

MEGTÉREK

valaki figyel lehet már az
özönvíz óta a teremtés
pillanatától lángoló szeme
egyre inkább kezd hasonlítani
szememre szemedre szemeinkre

idegen idő valahonnan
kidobták elüldözték
hozzám szegődött
mint egy állat és
mindenhová követ

az éjszaka fekete kanca
sörénye tiszta tajték
patkója telihold
patkószegei csillagok
végigsöpör a tejúton ezerrel
mint egy késői ifjúkor

időmnek vége kifogytam
kiürültem belém mint
mag a földbe megtérek

ÁRNYÉK

önmagával elfoglalva
baktat az ember
kérdések és feleletek
kibogozhatatlan
halmain keresztül
visszhangoznak léptei
és elhalnak

gyerekek vadásztunk
cserebogarakra pillangókra
ifjan őzekre nyulakra
meglett férfiként
rókára farkasra
hagyják békén
őzeinket nyulainkat
ma már csakis önmagunkra
baktat egy árnyék
vállán emberbőrrel

Háromlábú, 2019